

Blog 28/09/2020: Leiderschap verbeteren gewoon door te wandelen? Ja het kan. Ontdek hier hoe.

Veel mensen zie ik een bedrukkend gelaat krijgen als ik over leiderschap begin tijdens mij lessen.

'Hoe begin ik hieraan?'

'Hoe toon ik dat aan mijn paard zonder woorden?'

'Ik ben geen geboren leiderstype'

Maar laat ons eerst leiderschap toch is een klein beetje door de ogen van een paard bekijken. Wat doet de leider in een kudde zoal?

Hij brengt de paarden in veiligheid als er gevaar dreigt. Hij brengt ze tevens naar voedsel en drinken. Hij maakt duidelijk wat hij verwacht van de kuddeleden zonder veel 'boe of ba' en zegt waar het effectief op staat. Hij brengt dus orde en rust.

De kuddeleden vertrouwen de leider ook blindelings net om dezelfde redenen. Daarom dat de hiërarchie elke dag in ere wordt gehouden of herstelt waar en wanneer nodig. Voor hun gebeurt dit natuurlijk.

Het gaat hem om communiceren met duidelijkheid, efficiëntie, focus en een doel. Als ik mijn kudde of een andere kudde observeer, zie ik dat er altijd heel wat gaande is (ook al lijkt het soms van niet), als je maar lang genoeg kijkt.

Voor de mens is leiderschap niet voor iedereen een natuurtalent, maar het kan zeker wel geleerd worden om leiderschap op te nemen of de leiding te nemen in bepaalde zaken of taken, een project, een groep mensen dus zeker ook leiderschap nemen met een paard.

Nu, zoals de titel het meldt, zou deze blog gaan omtrent je leiderschap te verbeteren door te wandelen. Met wandelen bedoel ik, jij wandelt met je paard en neemt zo leiderschap in je kudde van twee. Maar laat me zeker eerst nog even iets schrijven. Vele mensen hebben nog steeds een drempel van argwaan, twijfel, ongeloof of het zegt hun gewoon niks om grondwerk te doe met paarden. Dus waarom zouden ze dan in hemelsnaam gaan wandelen met hun paard?

Toch is voor mij al zovele malen duidelijk geweest, in uiteenlopende situaties, dat grondwerk zijn vruchten afwerpt voor jezelf als ruiter, voor je paard en voor je werk in het zadel of ander werk zoals bvb handwerk, werk met dubbele lange lijnen, of andere disciplines bvb. Mennen.

Maar wat een idee om met een paard te gaan wandelen hé.

Wel, Elaine Heney heeft zo de 100 miles challenge uitgebracht. Voor wie ze niet kent, ze is een Ierse Director en Producer van o.a. Listening to the horse Documentary en werkte al samen met vele goede horseman.

Ik kan je toch zeggen dat het iets apart heeft om mijn paarden 'uit te laten' en de hond thuis te laten. Het gaat hem om veel meer dan je paard van de stal naar de weide te brengen en dan naar de piste en terug. Het doet iets met een mens om met je paard te voet echt op wandeling te gaan.

Er te voet erop uit trekken i.p.v. op z'n rug.

Nog even de vergelijking met de hond, maar als je dan iemand tegenkomt met een andere hond en je eigen hond is er niet al te scheutig op deze te ontmoeten, dan doen we gewoon wat moet en nemen we onze hond wat dichters en zeggen we hem bij ons te blijven en te volgen aan de voet en gaan we direct zonder twijfel de richting uit om ons pad verder te zetten. We nemen dus de leiding!

Toch blijkt dit met paarden zo moeilijk? Waarom niet dezelfde energie, concentratie, focus en intentie erin zetten? Waarom doen we met ons paard niet hetzelfde?

Bovendien denken er vele mensen nog steeds dat ze dan eens ze op hun rug zitten, met uiteraard de vereiste bijzet teugels, dik bit en een martingale wel leiderschap, controle en wederzijds vertrouwen hebben.

Maar met enkel een touwhalster en een touw op stap gaan, doen ze niet aan mee. Ik kan je zeggen dat ik dus al eens vaker (en voor mij nooit genoeg) met mijn paarden te voet op stap ben geweest. Samen met mijn man dan en telkens wisselen we af welk paard we elk nemen.

De 100 miles al gewandeld? Nee want het is je zeker al duidelijk dat het hem niet om de afstand gaat. We doen wandelingen van ongeveer 1 à 1,5 uur waarbij we dan op de baan, door het bos, langs weiden en allerlei obstakels komen. Het vertrouwen verhoogde aanzienlijk eens we al een tijdje onderweg waren. Het gevoel veranderde ook als we op de terugweg waren naar huis en toch een verschil met het gevoel als je weet dat je paard begrepen heeft dat je huiswaarts keert in het zadel.

Het geeft een hechtere band, een eenheid -en samenhangsgevoel met je paard. Het vertrouwen verhoogt zo hard. De paarden gedragen zich ook anders, reageren anders op zichzelf en t.o.v. de omgeving en de andere paarden die mee waren op dat moment in de wandeling.

Zo hebben wij dan met onze kudde geëxperimenteerd om telkens 2 andere paarden mee te nemen, maar de keuze was niet willekeurig. De keuze was zo gemaakt om relationele verbetering te brengen tussen bepaalde paarden onderling. Om de paarden emotioneel fitter en moediger te maken als voorbereiding op de buitenritten in het zadel. Tenslotte om onze band te versterken met deze paarden en ons leiderschap en vertrouwen in de relatie te versterken.

Bovendien, heb je ook de tijd om je skills voor leiderschap te ontwikkelen met een verzekerd gevoel als jullie met 6 voeten op de grond blijven.

Telkens ik na een wandeling een rit ging maken, ongeacht waar, kon ik dat gevoel terug oppikken. Ik voelde ook de dankbaarheid van mijn paarden om hun zelfvertrouwen te hebben aangesterkt en om aan onze relatie gewerkt te hebben en deze op de eerste plaats te zetten.

Het is eigenlijk heel normaal om een paard te hebben, dat 1 of meer van deze dingen doet:

- Duwen in uw persoonlijke ruimte
- Op je tenen stappen
- Te snel lopen als je hem leidt, en loopt voor je neus naar de overkant.
- Wegkijken van je en ze duwen dan hun schouder in je, terwijl ze worden geleid.
- Gras eten als je hem probeert te leiden...
- Je negeert, hoofd gaat hoog en staart naar iets in de verte...
- Jogt met te veel energie, terwijl het enige wat je wilt is dat ze rustig naast je lopen!
- Je omverloopt als er iets engs voor hen belangrijker is dan je persoonlijke ruimte...

Het ding is, velen zeggen..." Nou, mijn paard is slecht in het leiden en spookachtig, dus ik ga hem gewoon veel lopen en hij zal beter worden in het leiden..." Fitter zal hij zeker worden maar je bent daarvoor niet met zekerheid een verbinding of diepe connectie aan het opbouwen samen.

Dus als je enkel voor een ontspannen wandelingetje gaat, zal meestal wel één of meerdere van bovenstaande punten naar boven komen, maar daarom ga ze nog niet altijd concreet en efficiënt aanpakken.

De ontbrekende stap voor de meeste mensen is het oefenen van een specifiek arsenaal basisoefeningen, zodat je paard meer gericht is op jou, niet in je ruimte duwt, je samen een verbinding kunt opbouwen, en je paard je niet meer rond sleept om te proberen gras te eten.

Deze oefeningen bestaan dus uit het volgende:

- Duw niet in mij.
- Stap uit mijn ruimte als ik het vraag, zodat ik ruimte heb...
- Ga niet te snel.
- Loop niet achter me aan.
- Negeer me niet.
- Ga niet te langzaam.
- Loop me niet omver.
- Zet me niet uit je zone en concentreer je niet op iets anders...
- Eet geen gras....
- Help je paard als ze bang zijn
- Verminder het risico dat uw paard schrik aanjaagt.

Dit zijn de 'regels' van de oefening en doe er iets aan als hij deze doorbreekt. Hoe dat kan ik je zeker hands-on leren.

Maar 1 ding is zeker dat door deze oefeningen te oefenen en steeds toe te passen om elke plaats en dan ook nog op pad te gaan samen, ga je vertrouwen, ontspanning, verbinding en gezondheid winnen voor jou en je paard!

Mocht je toch nog niet overtuigd zijn, daag ik je uit om het bij mij te komen proberen ;-)

Alvast veel oefenplezier!